

Openbaar rapport

rapportnummer: **2009/184**

datum: **- 7 SEP. 2009**

Verzoekschrift van

de heer P. te Eindhoven

met een klacht over een gedraging van

het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost

Bestuursorgaan:

de beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost

(de burgemeester van Eindhoven)

KLACHT

Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaren van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost zijn aangifte van oplichting door W. die op 15 november 2006 was opgenomen, pas op 17 oktober 2008 aan het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond hebben toegestuurd om die aangifte te behandelen.

BEVINDINGEN EN BEOORDELING

Algemeen

1. Door tussenkomst op 22 september 2006 van parketsecretaris G. namens de officier van justitie te 's-Hertogenbosch deed verzoeker op 15 november 2006 aangifte bij het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost. De aangifte werd opgenomen door politieambtenaar Bo. Verzoeker ondertekende de aangifte op 17 november 2006. De aangifte betrof oplichting door advocaat W.
2. Verzoeker deed op 19 augustus 2008 per telefoon navraag bij het parket te 's-Hertogenbosch (verder: het parket) over de stand van zaken van zijn aangifte. Genoemde aangifte was bij het parket niet bekend. Verzoeker stuurde bij brief van dezelfde datum een kopie van de aangifte aan het parket.
3. Bij brief van 25 augustus 2008 bevestigde een medewerkster van het parket de ontvangst van de aangifte. Op 3 oktober 2008 deelde parketsecretaris G. verzoeker telefonisch mee dat de zaak (lees: de aangifte) terug was verwezen naar de politie voor nader onderzoek.
4. Op 6 oktober 2008 stuurde politieambtenaar V. de aangifte door naar het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond met het verzoek de behandeling daarvan over te nemen. De reden daartoe was dat betrokkene W. woonachtig was in Rotterdam. V. stelde verzoeker van deze overdracht bij brief van dezelfde datum op de hoogte.
5. Uit een mutatie opgemaakt door V. blijkt dat het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond de overgedragen aangifte weer aan V. retourneerde. V. stuurde, in overleg met G., op 17 oktober 2008 de aangifte opnieuw toe aan de politie Rotterdam-Rijnmond met het verzoek deze in behandeling te nemen, omdat Rotterdam zeer waarschijnlijk de pleegplaats van het strafbare feit was.
6. Bij brief van 24 oktober 2008 bevestigde G. aan verzoeker dat de aangifte alsnog was doorgezonden aan de politie Rotterdam-Rijnmond voor verder onderzoek.

7. Op 30 oktober 2008 ontving verzoeker een telefonische bevestiging van de politie Rotterdam-Rijnmond dat de aangifte bij hen op 27 oktober 2008 (in het systeem) stond geregistreerd.

I. Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat politieambtenaren van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost zijn aangifte van oplichting door W. die op 15 november 2006 was opgenomen, pas op 17 oktober 2008 aan het regionale politiekorps Rotterdam-Rijnmond hebben toegestuurd om die aangifte te behandelen. Verzoeker kan zich in deze gang van zaken niet vinden en vindt het frustrerend dat zijn aangifte gedurende twee jaar zoek was.

2. De korpsbeheerder achtte de klacht van verzoeker gegrond. De procedure omtrent aangiften in het algemeen is volgens de korpsbeheerder als volgt. De aangifte wordt opgenomen door de aangiftdienst. De aangifte wordt vervolgens gedeponeerd in een postbak voor de (afdeling) coördinatie. Op basis van de inhoud van de aangifte wordt bepaald of de aangifte in behandeling wordt genomen of dat de aangifte wordt opgelegd. Van het eerste geval is sprake als er een opsporingsindicatie is en van het tweede geval is sprake als er geen opsporingsindicatie is. Indien er een opsporingsindicatie is wordt de aangifte geprioriteerd. Afhankelijk van de prioritering wordt de aangifte op volgorde behandeld. Na drie maanden wordt een aangifte zogenaamd 'uitgescreend'. De aangever wordt dan op de hoogte gesteld dat de aangifte niet verder meer in behandeling wordt genomen, aldus de korpsbeheerder

De betreffende aangifte werd op 15 november 2006 opgenomen door politieambtenaar Bo. en gedeponeerd in een postbak voor de afdeling coördinatie. Vervolgens behandelde politieambtenaar B., destijds werkzaam bij genoemde afdeling, de aangifte. Deze aangifte werd in het bedrijfsprocessen systeem van de politie voorzien van de code 'AAW'. Deze status wordt gegeven aan zaken waarbij nog een aangifte moet worden opgenomen (aangifte afgewacht). In het systeem stond bij deze aangifte vermeld dat de stukken fysiek (nog) niet binnen waren en dat deze na ontvangst konden worden doorgestuurd naar Rotterdam. Het is niet duidelijk waarom dat is gebeurd. In de periode van 15 november 2006 tot medio oktober 2008 stond de aangifte in het systeem onder de code 'AAW' geregistreerd en is deze aangifte niet behandeld. Na een reclamatie door (de advocaat van) verzoeker bij het openbaar ministerie is de aangifte in overleg met parketsecretaris G. toegestuurd aan de regiopolitie Rotterdam-Rijnmond, aldus de korpsbeheerder.

3. In een mutatie van 6 oktober 2008 staat onder meer het volgende vermeld:

"KLADBLOK
(...)
V.(...) 6-10-8

Via Justitie (...) g. (...) de stukken van deze zaak binnen gekomen met verzoek voor vervolging. (...) Dit kortgesloten met (...) G. (...) en besloten werd om de zaak voor verdere behandeling door te sturen naar Rotterdam.(...)

E(...), 29.11.06

Zaak op AAW gezet, aangezien de stukken nog niet binnen zijn. Zaak kan daarna door naar de pleegplaats Rotterdam, met een verzoek tot overname.

Beste coördinator,

De zaak speelt zich af buiten de regio maar is door personeel van uw afdeling opgenomen. Om te voorkomen dat de zaak in de coördinatie verborgen blijft, verwijs ik deze naar u door."

4. Tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman verklaarde politieambtenaar B. op 3 februari 2009 telefonisch voor zover hier van belang het volgende.

B. bevestigde de door de korpsbeheerder beschreven algemene gang van zaken rondom een aangifte. B. bevestigde voorts dat de notitie van 29 november 2006 in het kladblok van hem was en dat hij de zaak op AAW had gezet. B. wist niet meer welke stukken hij bedoelde. Hij wist niet meer of de aangifte compleet was en of het om aanvullende stukken ging of dat de aangever langs was geweest en de aangifte zelf nog opgenomen en ondertekend moest worden. B. kon zich niet meer herinneren waarom hij de zaak op AAW had gezet. Als de code AAW niet wordt gewijzigd blijft een aangifte voor altijd in een onzichtbaar gebied en wordt er niets mee gedaan. Dat is een manco van het systeem. Inmiddels gebruikt de politie een nieuw systeem, genaamd BHV. Dat systeem heeft een tijdsbewaking; de doorlooptijden worden bewaakt. Dat is echter bij een foutieve coördinatiecode geen oplossing. B. kon zich niet meer herinneren op welke datum hij de aangifte afgaf aan V. B. weet niet wat er daarna met de aangifte gebeurde. Vanaf dat moment was zijn rol afgelopen. V. beoordeelt vervolgens wat er met de aangifte moet gebeuren; hij prioriteert de aangifte en geeft de aangifte verder uit. B. kon zich wel herinneren dat Bo. met de aangifte naar hem toekwam. Bo. zat ermee omdat het een ingewikkelde zaak was. B. bekeek de aangifte samen met Bo.

Het viel B. op dat Bo. de aangifte op 15 november 2006 om 13:33 uur opmaakte en dat verzoeker de aangifte twee dagen later, op 17 november 2006 ondertekende. B. vroeg zich af wat er in die twee dagen was gebeurd. Wellicht kon Bo. daarover meer verklaren.

5. Tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman verklaarde politieambtenaar Bo. op 10 december 2008 schriftelijk en op 17 februari 2009 telefonisch voor zover hier van belang het volgende.

Bo. nam de aangifte op in het politiebureau aan X te Z in een van de aangiftekamers. Bo. kon zich de exacte datum van opname niet meer herinneren. Uit de aangifte blijkt dat dat op 15 november 2006 gebeurde. Bo. besprak de aangifte met de netwerker, de heer J., op de dag van opname. Bo. kon zich niet herinneren dat hij de aangifte met B. had besproken. Bo. vond het geen moeilijke zaak, omdat alles al op papier was gezet door de aangever. Het feit dat de aangifte moest worden opgenomen was al door het openbaar ministerie met de politie besproken; daar was geen discussie meer over. Bo. kon niet

verklaren waarom op de aangifte de met handgeschreven datum "17 november 2006" stond vermeld. Bo. tekent een aangifte pas nadat deze door de aangever is ondertekend. In het algemeen zorgt Bo. ervoor dat hij een aangifte nadat deze door hem is opgenomen in de daarvoor bestemde (rode) bak deponert. Hierna heeft Bo. geen omkijken meer naar de zaak. De procescoördinator besluit vervolgens wat er met een aangifte moet gebeuren. In dit geval was B. procescoördinator. Van deze aangifte kon Bo. zich de precieze gang van zaken niet meer herinneren.

6. Tegenover een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman verklaarde politieambtenaar V. in januari 2009 schriftelijk en op 24 maart 2009 telefonisch voor zover hier van belang het volgende.

V. bevestigde de door de korpsbeheerder beschreven algemene gang van zaken rondom een aangifte. V. raakte pas in oktober 2008 bij deze aangifte betrokken toen V. daarover door parketsecretaris G. werd opgebeld. De verklaring van B. over zijn contact met hem over deze aangifte kon V. niet volgen. V. kon over de gang van zaken in 2006 rond deze aangifte niets zeggen; V. raakte immers pas in oktober 2008 bij deze aangifte betrokken. V. gaf aan dat dit korps in november 2006 met het systeem BPS werkte. Sinds 15 december 2008 werkt dit korps met een nieuw systeem, te weten Basis Voorziening Handhaving (BHV). BHV is een heel ander systeem; in dat systeem werkt de politie met andere codes; de code AAW bestaat in BHV niet meer. V. gaf aan dat de code AAW in BPS alleen aan een aangifte werd gegeven als deze fysiek niet in handen was. V. kon uit de opmerking van B. in het kladblok (de mutatie zoals hiervoor onder 3. vermeld) afleiden dat B. de aangifte had gelezen. V. weet niet of B. de aangifte in handen had of dat hij deze in BPS las. Uit datzelfde kladblok maakte V. op dat Bo. de aangifte op AAW zette; waarom hij dat deed was V. niet duidelijk. Volgens V. werd een aangifte die op het bureau werd opgenomen in BPS nooit op 'AAW' gezet. V. kon zich niet herinneren dat het ooit eerder is voorgekomen dat een aangifte gedurende lange tijd in BPS in AAW stond en daardoor onzichtbaar was en bleef.

7. In reactie op de verklaringen van B., Bo. en V. liet verzoeker voor zover hier van belang het volgende weten. Bo. nam de aangifte op en ondertekende deze op 15 november 2006; verzoeker ondertekende de aangifte eveneens op 15 november 2006. Toen verzoeker thuishwam ontdekte hij dat het verplichte (politie)stempel op de aangifte ontbrak. Verzoeker ging op 17 november 2006 naar het politiebureau om genoemde stempel op de aangifte te laten plaatsen. Nadat dit stempel door de politie op de aangifte was geplaatst dagtekende verzoeker de aangifte door er zelf de datum "17 november 2006" op te zetten.

Verzoeker acht het merkwaardig dat de aangifte door B. op AAW was gezet. Volgens verzoeker was de aangifte op 15 november 2006 opgemaakt en was deze inclusief producties en politiestempel op 17 november 2006 geheel compleet.

II. Beoordeling

8. Bestuursorganen dienen op basis van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid secuur te werken. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid impliceert dat de

politie zorgvuldig om moet gaan met een aangifte van een burger en dat de wijze van registratie in het systeem van die aangifte nimmer tot gevolg mag hebben dat deze aangifte uit de aandacht verdwijnt.

9. Vaststaat dat Bo. de aangifte op 15 november 2006 opmaakte en ondertekende en dat verzoeker de aangifte op 15 november 2006 ook ondertekende. Voorts gaat de Nationale ombudsman uit van de juistheid van de stelling van verzoeker over de door hem geplaatste datum "17 november 2006" op de aangifte. Er is geen aanleiding om daaraan te twifelen. Dit zelfde geldt voor de stelling van verzoeker dat de aangifte op 15 dan wel 17 november 2007 geheel compleet was. Over deze aspecten gaven B., Bo., noch V. enige opheldering. Tevens kan worden vastgesteld dat B. de aangifte op 27 november 2006 in het toenmalige systeem (BPS) op de code AAW zette. B. erkende dit en gaf bovendien aan dat hij niet meer wist om welke reden hij dat deed. Uit de verklaringen van Bo. en V. valt dit evenmin op te maken. Het gevolg hiervan was dat genoemde aangifte 'onzichtbaar' werd en dat gedurende bijna twee jaar bleef tot het moment waarop (de advocaat van) verzoeker navraag naar de aangifte deed.

Bo. verklaarde tevens dat indien een aangifte in het toenmalige systeem (BPS) als AAW stond gecodeerd deze aangifte voor altijd onopgemerkt zou blijven, hetgeen een manco van BPS was. Duidelijk is dat BPS inmiddels vervangen is door een nieuw systeem BHV waarin andere coderingen worden gebruikt en de code AAW niet meer bestaat.

10. Alles overziend stelt de Nationale ombudsman vast dat niet meer te achterhalen is wat de reden was om de aangifte in BPS met de code AAW te registreren. Wel staat vast dat dit gebeurde en dat als gevolg daarvan de aangifte van verzoeker gedurende een (te) lange tijd onopgemerkt bleef. Met de korpsbeheerder is de Nationale ombudsman van oordeel dat de politie hiermee handelde in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost, is gegrond wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

DE NATIONALE OMBUDSMAN,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

ONDERZOEK

Op 16 oktober 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer P. te Eindhoven, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd de betrokken politieambtenaren V. en Bo. de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. V. maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

In de loop van het onderzoek werden V., Bo. en politieambtenaar B. door een medewerkster van de Nationale ombudsman gehoord.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te 's-Hertogenbosch over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Brabant Zuid-Oost en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen, zij het met inachtneming van de opmerking van politieambtenaar B.

De politieambtenaren V. en Bo. berichtten dat het verslag hun geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag aan te vullen.

De reactie van politieambtenaar B. gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

1. Het verzoekschrift van 15 oktober 2006 met bijlagen aan de Nationale ombudsman.
2. Schriftelijke reactie van 10 december 2008 van politieambtenaar Bo.
3. Schriftelijke reactie van de korpsbeheerder van 22 januari 2009 met bijlagen, waaronder een schriftelijke reactie van politieambtenaar V.

4. Mondelinge verklaring van politieambtenaar B. van 3 februari 2009.
5. Mondelinge verklaring van politieambtenaar Bo. van 17 februari 2009.
6. Mondelinge verklaring van politieambtenaar V. van 24 maart 2009.
7. Schriftelijke reactie van verzoeker van 25 april 2009.